

Sygn. akt V GC 108/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Krzemińska

Protokolant: sekr. sąd. Marzena Ornaf

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. P.

przeciwko P. T.

o zapłatę 18 712,96 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 23.11.2012r. sygn. akt V GNc 2857/12, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17 568 zł (siedemnaście tysięcy pięćset sześćdziesiąt osiem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.08.2010r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.416,38 zł tytułem kosztów procesu,

Sygn. akt V GC 108/13

UZASADNIENIE

Powód Ł. P., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Usługi Elektroinstalacyjne z siedzibą w T. wystąpił z powództwem przeciwko pozwanemu P. T., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P. T. (...) w K., domagając się zasądzenia kwoty 18 712,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 5 sierpnia 2010r. (pod dokonaniu modyfikacji żądania w tym zakresie pismem z dnia 09.11.2012r. (k.145-146 akt)). Powód wniósł ponadto o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W obszernym uzasadnieniu pozwu wskazał, że strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych. W 2008 roku powód zawarł z pozwanym umowę o wykonanie instalacji okablowania, ekranów (...) oraz urządzeń dystrybucji sygnału video w ramach tworzonego Systemu Dystrybucji Sygnału Audio/Video (...), stanowiącego część szerszego systemu (...) w centrum handlowym (...) w S.. Umowa została zrealizowana w całości - powód wystawił fakturę i otrzymał należne mu wynagrodzenie. W tym samym roku powód otrzymał od pozwanego propozycję zawarcia kolejnej umowy o tożsamym przedmiocie w innej lokalizacji, którą była hala T. w B.. Poza rozmowami telefonicznymi prowadzonymi w związku z kolejnym zleceniem, powód otrzymał wiadomość mailową od Pana T. K. (1) - pracownika firmy pozwanego zawierającą projekt umowy z prośbą o ewentualne uzupełnienie zakresu prac. Jak wynika z treści maila projekt ten nie podlegał żadnym zmianom a nadto z treści przytaczanej wiadomości mailowej wynika,

przedmiotowa umowa została zawarta już wcześniej w formie ustnej, a forma pisemna miała jedynie charakter potwierdzenia jej treści. Umowa najpóźniej została więc zawarta 17 listopada 2008 roku. Powód wykonał ok 90 % zakresu prac, jednak warunkiem realizacji całości zlecenia, była dostawa monitorów (...), do czego zobowiązany był pozwany. Pomimo wielu wezwań pozwany nie dostarczył monitorów uniemożliwiając tym samym wykonanie zlecenia powodowi. W związku z brakiem reakcji na wezwania, pismem z dnia 30.07.2010r. powód na podstawie art. 640 kc odstąpił od umowy. Ponieważ całe wynagrodzenie za wykonanie umowy wynosiło 19.520,00 zł brutto, to za 90 % wykonanych prac należne powodowi wynagrodzenie wynosi 17.568,00 zł. Dodatkowo, powodowi przysługuje również odszkodowanie za nienależyte wykonanie umowy przez pozwanego w łącznej wysokości 1.144,96 zł. Na kwotę tę składają się następujące wydatki: 550,00 zł – koszt dwóch noclegów dla czterech osób, 456,96 zł- koszt przestoju trzech pracowników oraz powoda przez dwa dni oraz 138,00 zł – koszt diet wypłaconych pracownikom z tytułu zwiększonych kosztów wyżywienia. Powód jako pracodawca zapewnił pracownikom nocleg w B., którego koszt dla czterech osób przez osiem nocy hotelowych wyniósł 2.200,00 zł. Zatem koszt jednego noclegu dla jednej osoby wyniósł 68,75 zł czyli powód za dwa dni przestoju w pracy czterech osób poniósł koszt w wysokości 550,00 zł. Pozwany nie dostarczył powodowi monitorów, których montaż był ostatnim etapem prac. Pracownicy Powoda pomimo, iż byli gotowi do świadczenia pracy nie mogli jej podjąć z przyczyn niezależnych zarówno od nich samych jak i od Powoda, dlatego powód musiał im wypłacić wynagrodzenie za czas przestoju. Pracownicy byli zatrudnieni na podstawie umów o pracę ze stawką miesięczną wynoszącą 1.200,00 zł brutto. Sumę tę należy podzielić przez iloczyn dni roboczych w miesiącu oraz liczbę godzin pracy na dobę. Koszt roboczogodziny wynosił 7,14 zł. Zatem koszt dwóch dni przestoju jednej osoby to 114,24 zł, natomiast koszt przestoju trzech pracowników oraz powoda przez dwa dni wyniósł 456,96 zł. Powód wykonywał dzieło na równi z pracownikami, zatem koszt jego roboczogodziny winien był obliczony w podobny sposób. Powód ustalił z pracownikami, iż w czasie odbywania podróży służbowej na obszarze kraju będzie przysługiwała im dieta w wysokości 23 zł na dobę pozostawania w podróży służbowej. Łączny koszt diet wypłaconych pracownikom wyniósł 240 zł. Powód podjął próbę polubownego załatwienia sprawy poprzez wezwanie pozwanego do zawarcia ugody przed sądem, w braku dobrej woli pozwanego nie doszło jednak do jej zawarcia, a do dnia wniesienia pozwu powód nie otrzymał dochodzonego wynagrodzenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23.11.2012r., w sprawie o sygn. akt VGNC 2857/12 Sąd Rejonowy w Tarnowie Wydział V Gospodarczy uwzględnił w całości żądanie powoda (k.150 akt).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa, oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, jakoby łączyła go z powodem umowa, na mocy której byłby on zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda. przyznał, iż w 2008r. zawarł z powodem umowę o wykonanie instalacji systemu (...) w hali T. w S. przy ul. (...), której przedmiotem było wykonanie przez powoda instalacji okablowania, ekranów (...) oraz urządzeń dystrybucji sygnału video w ramach tworzonego Systemu (...) Sygnału Audio/Video (...) na terenie centrum handlowego należącego do sieci (...) Sp. z o.o. Przyznał również, że prowadził rozmowy z powodem, dotyczące zawarcia analogicznej umowy w odniesieniu do sklepu (...) w B., jednak do jej zawarcia ostatecznie nie doszło. Strony nie ustaliły, ani treści, ani warunków wykonania takiej umowy, nie można było zatem jednoznacznie stwierdzić, ażeby powód wykonywał prace na jej podstawie, ani, że prace te wykonywał prawidłowo. W dalszej części uzasadnienia pozwany wskazał ponadto, iż nie otrzymał od powoda pisma wypowiedzającego umowę z dnia 21.10.2010r., nie posiada też wiedzy, kto rzeczywiście takie pismo odebrał. Powyższe, zdaniem pozwanego, świadczyło nie tylko o nie zawarciu umowy na piśmie między stroną pozwaną a powodową, ale również o fakcie niewystępowania przesłanek przewidzianych w art. 491 k.c., a uprawniających powoda do ewentualnego skutecznego odstąpienia od ustnej umowy o wykonanie instalacji systemu (...) w hali T. w B..

Postanowieniem z dnia 08.01.2013r. Sąd Rejonowy w Tarnowie Wydział V Gospodarczy przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi (k.161 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1.10.2008 roku powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z pozwanym P. T. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) P. T. umowę na mocy której zobowiązał się do wykonanie instalacji okablowania, ekranów (...) oraz urządzeń dystrybucji sygnału video w ramach tworzonego Systemu (...) Sygnału Audio/Video (...), stanowiącego część szerszego systemu (...) w centrum handlowym (...) w S..

Powód wykonał prace zgodnie z umową i otrzymał od pozwanego należne mu wynagrodzenie.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - umowa z dnia 1.10.2008r. – k. 15-63 akt,

- faktura vat – k. 64 akt

Następnie pozwany zaproponował powodowi zawarcie kolejnej umowy przewidującej tożsamy zakres w prac w innej lokalizacji, tj. w obiekcie T. w B..

Negocjacje w sprawie zawarcia umowy prowadził z powodem w imieniu pozwanego T. K. (1).

Warunku wynegocjowane przez T. K. (2) z powodem zostały zaakceptowane następnie przez pozwanego, w tym wynagrodzenie powoda w wysokości 16.000 zł netto.

W dniu 08.12.2008r. T. K. (1) przesłał powodowi pisemną wersję umowy zawierającą ustalone uprzednio wynagrodzenie wskazując, iż stanowi ona odzwierciedlenie umowy zawartej już ustnie i nie podlega zmianom, poza dopisaniem pominiętego zakresu prac w załączniku nr 1 do umowy. Wskazał również, że po uzgodnieniu powyższego podpisana umowa zostanie przesłana powodowi.

W odpowiedzi z dnia 29.12.2008r. powód zgodził się na brzmienie umowy i wskazał, że oczekuje na jej przesłanie. Sam również podpisał wydrukowany przez siebie egzemplarz umowy i przesłał ją pozwanemu.

W ramach realizacji przedmiotu umowy powód zobowiązany był do ułożenia przewodów teletechnicznych i elektrycznych w korytach (według projektu), zamontowania gniazd elektrycznych do podłączenia monitorów sieci (...), zawieszenia, montażu podłączenia telewizorów do sieci (...), podłączenia pozostałych elementów teletechnicznych do sieci (...), wykonania i ułożenia dodatkowych koryt od serwera do głównej magistrali teletechnicznej, montażu szafy dystrybucyjnej, Montażu rozdzielni zasilającej systemem, próbnego uruchomienia serwera, nadania monitorom numerów ID, oznakowanie wszystkich elementów instalacji przy pomocy etykiet ewidencyjnych oraz sporządzenie dokumentacji powykonawczej.

Do obowiązków pozwanego jako zamawiającego należało natomiast m.in. Przekazanie Wykonawcy i wydanie mu w miejscu prowadzeniu przez niego prac monitorów (...) w celu ich instalacji.

dowód: - wydruki wiadomości e-mail – k. 65, 66, 360-363,373

akt,

- projekt umowy – k. 67 – 110 akt

- zeznania świadka T. K. (2) – k. 374-375 akt

- zeznania powoda Ł. P. – k. 228v-229 w zw. z

k. 535 v /00:05:13/

Nie czekając na nadesłanie mu egzemplarza umowy z podpisem pozwanego, powód za wiedzą i zgodą pozwanego, który zgłosił go jako swego podwykonawcę przystąpił do wykonywania prac.

Powód otrzymał część materiałów, w oparciu o które powód prowadził prace.

W końcowym etapie wykonywania prac powód zawiadomił pozwanego, że jedynym brakującym elementem do ich zakończenia jest montaż monitorów (...) i wezwał pozwanego do ich dostarczenia, co pozwany zobowiązał się uczynić w przeciągu 1-2 dni.

Pozwany przez 2 dni wraz z 3 pracownikami oczekiwał w B. na nadesłanie monitorów (...), jednak bezskutecznie.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - zeznania świadka M. R. (1) – k. 322-324 akt

- zeznania świadka M. R. (2) – k. 396-397

Akt,

- zeznania świadka G. K. – k. 278-279

akt

- zeznania świadka S. O. – k. 280-281 akt,

- zeznania świadka M. M. – k. 282-284 akt

- zeznania powoda Ł. P. – k. 228v-229 w zw. z

w zw. z k. 535 v /00:05:13/

Gdyby pozwany dostarczył powodowi monitory w terminie ich montaż i zakończenie prac zajęłoby mu od 1 do 2 dni.

dowód: - zeznania powoda Ł. P. – k. 228v-229 w zw. z

w zw. z k. 535 v /00:05:13/

Pismem z dnia 21.06.2010r. powód ponownie wezwał pozwanego do dostarczenia koniecznych do wykonania umowy monitorów (...), w terminie 14 dni pod rygorem odstąpienia od umowy.

Z uwagi na brak reakcji pozwanego, pismem z dnia 30.07.2010r. powód odstąpił od umowy zawartej z pozwanym oraz wezwał go do zapłaty kwoty 20.950,72 zł tytułem należnego mu wynagrodzenia.

dowody: - pisma powoda z dnia 21.06.2010r. i 30.07.2010r. z

potwierdzeniami odbioru –k. 114-118 akt

Powód wykonał w 90% prace wskazane w umowie. Wartość wykonanych prac wynosi 14 400,00 zł + VAT, tj. 17 568,00 zł brutto.

dowód: -opinia biegłej sądowej z zakresu budownictwa J.

B.– k. 467- 477 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Na dochodzoną przez powoda kwotę 18.712,96 zł składały się w istocie dwa roszczenia oparte na odmiennych podstawach prawnych i opiewające na kwoty:

- 17.568 zł – stanowiące wynagrodzenie za wykonaną część umowy,
- 1.144,96 zł – stanowiące odszkodowanie za nienależyte wykonanie umowy przez pozwanego.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie sąd oparł się na dowodach z dokumentów albowiem ich prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana, a nadto na zeznaniach świadków T. K. (2), M. R. (1), M. R. (2), którym jako jasnym i logicznym oraz wzajemnie ze sobą korespondującym sąd dał wiarę w całości oraz na zeznaniach powoda Ł. P., które w pełni znajdowały potwierdzenie w zeznaniach w/w świadków. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków (pracowników powoda): G. K., S. O. i M. M. jako spontanicznym i szczerym. Drobne rozbieżności w zeznaniach w/w świadków co do zakresu wykonanych prac były w ocenie Sądu w pełni zrozumiałe z uwagi na znaczny upływ czasu oraz ilość wykonywanych przez świadków zleceń. Sąd nie poczynił natomiast ustaleń faktycznych w oparciu o nagranie rozmowy powoda z J. D. i M. R. (2) (k. 331 akt wraz ze stenogramami 332-336 akt), albowiem nie wniosły one nowych istotnych okoliczności do sprawy, ponad te, które wynikały z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków.

W ocenie Sądu przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż pomiędzy stronami doszło od zawarcia w formie ustnej umowy dotyczącej zlecenia powodowi przez pozwanego wykonania instalacji i systemu (...) na terenie hipermarketu T. w B. za wynagrodzeniem w wysokości 16.000 zł netto, której treść odzwierciedlona została w dokumencie umowy (k. 67- 110 akt).

Powyższe ustalenie faktyczne sąd poczynił w oparciu o poniższe dowody.

W pierwszej kolejności sąd miał na względzie zeznania świadka T. K. (2), z których wynikało, że świadek prowadził negocjacje z powodem dotyczące spornej umowy działając w imieniu pozwanego, zaś ustalenia z nich wynikające zostały potwierdzone mailowo przez samego pozwanego (k. 375 akt). To od świadka powód dostał projekt umowy, który następnie podpisał i wysłał pozwanemu. Należy również podkreślić, iż wynikające z nich fakty znajdowały poparcie w dowodzie z dokumentu w postaci wydruku wiadomości e- mail z dnia 13.11.2008r., skierowanej przez pozwanego do powoda, w którym potwierdził on ustaloną wcześniej wysokość wynagrodzenia powoda za wykonanie spornych prac na kwotę 16.000 zł netto (k. 362 akt).

Ponadto z przesłuchania informacyjnego pozwanego wynikało, że miał on pełną wiedzę o rozpoczęciu i dalszym prowadzeniu spornych prac przez powoda i fakty te w pełni akceptował. Powód kontaktował się bowiem z pozwanym m.in. w sprawie dostawy monitorów – już w trakcie trwania prac.

Powyższa okoliczność wynikała również z zeznań świadka M. R. (1), który zeznał, że otrzymywał maile od pozwanego, w których zgłaszał on powoda jako zewnętrznego podwykonawcę (k.323).

Również świadek M. R. (2) zeznał, że powód działał jako podwykonawca pozwanego (k. 396-397).

Powyższe dowody przemawiały za przyjęciem, iż umowa pomiędzy stronami została faktycznie zawarta zaś jej ustalenia odzwierciedlały postanowienia spisane projektu umowy, choć pozwany nie podpisał odesłanego mu przez powoda egzemplarza umowy.

W przedmiotowej sprawie niespornym było przy tym, iż powód częściowo wykonał prace wskazane w spornej umowie, tj. umowę – w całości instalację, ale bez zamontowania monitorów (...), gdyż nie zostały mu one dostarczone.

Powód powoływał się na fakt swoje odstąpienia od spornej umowy w piśmie z dnia 30.07.2010r., z uwagi na to, iż pomimo wcześniejszego wezwania z dnia 21.06.2010r. pozwany nie dostarczył mu spornych monitorów (...) koniecznych do zakończenia prac przewidzianych umową.

W ocenie Sądu odstąpienie to było skuteczne.

Zgodnie bowiem z treścią art. 640 kc jeżeli do wykonania dzieła potrzebne jest współdziałanie zamawiającego, a tego współdziałania brak, przyjmujący zamówienie może wyznaczyć zamawiającemu odpowiedni termin z zagrożeniem, iż po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu będzie uprawniony do odstąpienia od umowy.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy obowiązek współdziałania polegał na obowiązku dostarczenia monitorów koniecznych do wykonania prac. Zgodnie zaś z §2 ust. 1 pkt c spornej umowy – obowiązek ten obciążał zamawiającego czyli pozwanego.

Niespornym było przy tym, że pozwany tego obowiązku nie wykonał, zaś przyczyny tego stanu rzeczy a także fakt czy były one zawinione przez pozwanego czy też nie, pozostawały irrelevantne z punktu widzenia możliwości skorzystania przez powoda z uprawnienia do odstąpienia od umowy przewidzianego w art. 640 kc. Powód spełnił bowiem wymóg przewidziany tym przepisem, tj. wyznaczył pozwanemu stosowny termin na dostarczenie monitorów, który jednak upłynął bezskutecznie.

Pozwany nie udowodnił przy tym podnoszonego przez siebie faktu nieotrzymania oświadczenia o odstąpieniu od umowy (art. 6 kc), które to twierdzenie pozostawało w sprzeczności z potwierdzeniem odbioru wskazanego pisma przedłożonym przez powoda.

Dokonując oceny stanu prawnego powstałego po odstąpieniu od spornej umowy przez powoda, Sąd za nietrafne uznał jednak stanowisko pełnomocnika powoda o tym, iż powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę wynagrodzenia na podstawie art. 639 k.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu zamawiający nie może odmówić zapłaty wynagrodzenia mimo niewykonania dzieła, jeżeli przyjmujący zamówienie był gotów je wykonać, lecz doznał przeszkody z przyczyn dotyczących zamawiającego. Jednakże w wypadku takim zamawiający może odliczyć to, co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła.

W wyroku z dnia 20 czerwca 2013r. (IV CSK 704/12 LEX nr 1405251) Sąd Najwyższy wskazał bowiem, że „zakres normy wynikającej z art. 639 k.c. jest szerszy niż normy wynikającej z art. 640 k.c. w tym znaczeniu, że art. 639 k.c. obejmuje wszelkie przypadki niewykonania dzieła, jeżeli przyjmujący zamówienie był gotów je wykonać, lecz doznał przeszkody z przyczyn dotyczących zamawiającego, zarówno przez niego zawinionych, jak i niezawinionych. Przewidziany w art. 640 k.c. brak współdziałania, stanowiąc jedną z przeszkód w wykonaniu dzieła w rozumieniu art. 639 k.c., zawiera się przeto w zbiorze przyczyn objętych tym przepisem, ale skutki tego przypadku podlegają odrębnej regulacji. Ustawodawca, przyznając wykonawcy w przypadku braku współdziałania zamawiającego uprawnienie do odstąpienia od umowy, w zakresie przysługujących wykonawcy roszczeń, nie odsyła do art. 639 k.c. i nie ma podstaw do wnioskowania o istnieniu takiego odesłania. Zaniechanie współdziałania, stanowiące przeszkodę do wykonania dzieła, jest tu traktowane jako zwłoka wierzyciela (art. 486 § 2 k.c.) i tak kwalifikowane zaniechanie ustawodawca opatrzył surowszą sankcją. Przyznał mianowicie wykonawcy prawo odstąpienia od umowy. Przez skuteczne wykonanie prawa odstąpienia wykonawca niweczy umowę i tym samym nie jest narażony na domaganie się przez zamawiającego wykonania dzieła. Odmienne uregulowanie uprawnień przyjmującego zamówienie w sytuacji zwłoki zamawiającego usprawiedliwia się potrzebą zapewnienia przyjmującemu zamówienie szerszej ochrony niż wynika z art. 639 k.c. Na gruncie art. 639 k.c. nie ma podstaw do przyjęcia, że zobowiązanie wygasło. Wykonawca nadal pozostaje zobowiązany wobec zamawiającego do czasu ewentualnego wygaśnięcia zobowiązania z innych przyczyn niż przez wykonanie bądź ewentualnego wykonania po ustaniu przeszkody. Zamawiający świadcząc wynagrodzenie spełnia świadczenie wynikające z umowy, a przyjmujący zamówienie nie może wykluczyć, że zamawiający zgłosił się do niego po dzieło skoro był gotów je wykonać. Art. 640 k.c. pozwala przyjmującemu zamówienie uwolnić się od tej niepewności”.

Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższego w wyroku z dnia 3 grudnia 2004 r.(IV CK 340/04 LEX nr 284215) wskazując, iż „w razie odstąpienia od umowy o dzieło na podstawie art. 640 k.c. żadna ze stron nie może dochodzić roszczeń wynikających z tej umowy - ponieważ takie roszczenia im nie przysługują; strony po odstąpieniu mogą mieć tylko roszczenia przewidziane w art. 494 k.c.”.

Przepis art. 494 kc poprzestaje jednak na lakonicznym sformułowaniu o obowiązku zwrotu wykonanych świadczeń. W omawianym przypadku powód wykonał większość powierzonych mu prac, przy czym prace te zostały wykonane w budynku posadowionym na nieruchomości osoby trzeciej. Nie powinno więc budzić wątpliwości, że w takiej sytuacji, niemożliwym jest zwrot spełnionych świadczeń. Niedokończona instalacja stała się bowiem częścią składową cudzej nieruchomości. W ocenie Sądu, w tej sytuacji pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę odpowiadającą wartości wykonanych prac, a podstawą świadczenia będą przepisy o nienależnym świadczeniu. Wraz z odstąpieniem od umowy, odpadła bowiem podstawa prawna świadczenia powoda (art. 410§2 kc) w związku z czym, z uwagi na niemożliwość zwrotu świadczenia w naturze powód jest zobowiązany do zwrotu jego wartości (art. 410 § 1 w zw. 405 kc).

Dlatego też Sąd uznał, że powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę równowartości faktycznie wykonanych przez niego prac w oparciu o powyższe przepisy.

Wartość tych prac Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego sądowej z zakresu budownictwa J. G.. Biegła wskazała, że wynagrodzenie wg stawek wskazanych w umowie było zgodne ze stawkami rynkowymi a zatem rynkowa wartość prac wykonanych przez powoda wyniosła kwotę 17.568,00 zł brutto.

Sąd dał wiarę wskazanej opinii albowiem była ona jasna i logiczna, została sporządzona przez osobę posiadającą stosowane kwalifikacje, zaś wynikające z niej wnioski zostały przekonująco uzasadnione. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia wynikające z opinii nie były przez żadną ze stron kwestionowane.

Mając powyższe względy na uwadze sąd uwzględnił w punkcie I wyroku żądanie pozwu do kwoty 17.568,00 zł.

O odsetkach ustawowych od zasądzzonego świadczenia orzeczono na podstawie art. 481 §1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc.

Zgodnie bowiem z regulacją art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenia powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do zapłaty. „Niezwłocznie” nie oznacza przy tym „natychmiast”, lecz w terminie realnym, uwzględniającym okoliczności miejsca i czasu oraz treść art. 354-355 k.c. (zob. wyrok SN z dnia 13.12.2006 r., II CSK 293/06, LEX nr 453147). Termin ten w sytuacjach typowych należy określić na 14 dni (por. także wyrok SN z dnia 28.5.1991 r., II CR 623/90, LEX nr 9056).

Powód wezwał pozwanego do zapłaty z pismem z dnia 30.07.2010r. (k. 116), które doręczone zostało mu w dniu 03.08.2010r. Uwzględniając termin 14 dniowy na spełnienie świadczenia, przyjmując więc należało, iż termin jego płatności upływał w dniu 18.08.2010r. Świadczenie pozwanej stało się więc wymagalne z dniem 19.08.2010r. i od tej daty należne były powodowi ustawowe odsetki za opóźnienie w jego zapłacie.

Co do odsetek ustawowych żądanych przez w/w datą powództwo należało oddalić (punkt II wyroku).

Nie zasługiwało również na uwzględnienie powództwo w części dotyczące zasądzenia kwoty 1.144,96 zł tytułem odszkodowania związanego z przestojem w pracach wykonywanych przez powoda na skutek opóźnienia w dostawie monitorów przez pozwanego. Z uzasadnienia pozwu wynikało, że na dochodzoną kwotę składały się :

- 550 zł – jako koszt 2 noclegów dla 4 osób,
- 456,96 zł – jako wynagrodzenie za przestój pracowników powoda oraz samego powoda za okres 2 dni,
- 138 zł – jako suma diet wypłaconych pracownikom powoda z tytułu podróży służbowej.

W przypadku odstąpienia od umowy, odstępujący może żądać na podstawie art. 494 kc poza zwrotem świadczenia także naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. W judykaturze niekwestionowany pozostaje przy tym pogląd, iż do odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 494 k.c. ma zastosowanie art. 471 k.c. (por. wyrok SN z dnia 12 maja 2005 r., III CK 586/04, niepubl., LEX nr 407133).

W myśl zaś art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W ocenie Sądu powód nie wykazał jednak związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem pozwanego (niewykonaniem zobowiązania) a powstałą szkodą.

Powód zeznał bowiem, że czekał ok. 2 dni na dostarczenie monitorów a potem wrócił do domu z pracownikami. Zeznał również, że gdyby pozwany dostarczył mu monitory w terminie, to ich montaż zająłby ok 1 do 2 dni. Innymi słowy, gdyby pozwany wykonał swe zobowiązanie polegające na dostawie monitorów, to powód również poniósłby wszystkie koszty których dochodził w niniejszej sprawie tytułem odszkodowania.

Ponadto, odnośnie żądanego przez powoda zwrotu wynagrodzenia wypłaconego pracownikom, wskazać należy, że niezależnie od tego czy pracownicy powoda pracowaliby przy spornym zleceniu czy też wykonywaliby inne prace, to i tak powód zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy, musiałby im wypłacać wynagrodzenie. Jest to więc stały koszt jego działalności niezależny od działań pozwanego. Ponadto zgodnie z przepisem art. 81§1 kp za czas przestoju pracownicy powoda nie zachowali prawa do pełnej wysokości przysługującego im wynagrodzenia a jedynie do 60 % tego wynagrodzenia.

Niezależnie od powyższego powód nie udokumentował dowodami z dokumentów (listy płac) faktu wypłaty swoim pracownikom kwot, których dochodził w niniejszym postępowaniu.

Za pozbawione podstaw uznać również należało żądanie zwrotu w ramach kwoty 456,96 zł kosztów przestoju samego powoda, w oparciu o takie same stawki jakie stosowane były do jego pracowników.

W ocenie Sądu na skutek niewywiązania się z umowy przez pozwanego powód poniósł niewątpliwie szkodę, polegającą chociażby na utracie niewypłaconej mu części wynagrodzenia (tj. ponad zasądzoną w niniejszym postępowaniu kwotę).

Dlatego też orzeczono jak w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 kpc, zgodnie z którym sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Powód z żądanej kwoty 18.712,96 zł otrzymał kwotę 17.568 zł. Należało, zatem uznać, że wygrał sprawę w 94 %, a ponieważ uległ co do nieznaczej części swego żądania pozwany powinien zwrócić mu poniesione koszty od wygranej części.

Ustalając wysokość kosztów poniesionych przez powoda sąd uwzględnił koszty procesu wynikające ze spisu przedłożonego przez pełnomocnika powódki na rozprawie w dniu 08.04.2015r. (k.523 akt) do kwoty 7.889,77 zł, tj. za wyjątkiem podwójnej stawki wynagrodzenia pełnomocnika powoda. Wynagrodzenie to sąd uwzględnił jedynie w wysokości 2.400 zł, tj. stawki minimalnej wynikającej z §6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz.1348 ze zm.). W ocenie Sądu fakt przyznania pełnomocnikowi powoda kosztów dojazdu na każdą z rozpraw w sposób należyty rekompensował fakt dużej ilości tych rozpraw (7), zaś nakład pracy pełnomocnika powoda pozostawał w związku ze zgłaszanymi przez niego wnioskami

dowodowymi i brakiem ustalenia okoliczności istotnych dla toku tego procesu (adresy świadków, zdobycie dowodów z dokumentów) przed wytoczeniem powództwa.

W pozostałej części koszty zawarte w spisie zostały uwzględnione w kwotach w nim wskazanych.

Co do opłaty od pozwu i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz zaliczki na biegłego i kosztów zapytania do CPD MSWiA – uwzględniały one koszty faktycznie poniesione.

Prawidłowo wyliczone zostały również koszty dojazdu pełnomocnika powódki na rozprawy przed tutejszym sądem oraz sądami wezwanymi, zaś stawiennictwo pełnomocnika na tych rozprawach wynika ze sporządzanych z nich protokołów. Zgodnie zaś z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez tzw. pełnomocnika profesjonalnego zalicza się oprócz jego wynagrodzenia także wydatki. Wydatkiem jest zaś również podróż pełnomocnika w celu wzięcia udziału w rozprawie. Nie znajduje obecnie uzasadnienia twierdzenie, że podróż ta powinna odbywać się przy wykorzystaniu najtańszego środka transportu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 grudnia 2014 r. I ACa 937/14).

Prawo do domagania się zwrotu kosztów wynikłych z zawezwania do próby ugodowej w wysokości 650,12 zł, znajdowało uzasadnienie w treści przepisu art. 186§2 kpc, zaś fakt niestawiennictwa pozwanego na posiedzenie ugodowe wynikał ze złożonego do akt odpisu protokołu tego posiedzenia.

Powodowi należy się więc zwrot 94 % z łącznej wysokości poniesionych przez niego kosztów (7.889,77 zł), co dało kwotę 7.416,38 zł zasądzoną w punkcie III wyroku.